

Forinden Forhandlingerne begynde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i Statsrevisorernes Beretning findes 3 Talsfeil, som af Udvalget ere omtalte i Betænkningen, og som jeg maa antage ifølge Konteksten uden videre maae kunne rettes. Disse Talsfeil findes under „Indenrigsministeriet“ i 34te Antegnelsespost, hvor der staaer anført 171 Rd. 70 ø. istedetfor 171 Rd. 40 ø., og under samme Ministerium i 48de Antegnelsespost, hvor der staaer 8,343 Rd. 76 ø. istedetfor 8,276 Rd. 8 ø., og endelig under „Kirke- og Underviisningsministeriet“, hvor der under Blindeinstituttet i 4de Antegnelsespost staaer 1,661 Rd. 1 ø. istedetfor 166 Rd. 1 ø.

Jeg sætter Sagen affnitsviis under Forhandling og skal strax bemærke, at jeg vil finde det tilstrækkeligt kun at lade affstemme over de Antegnelsesposter, hvortil der er stillet Endringsforslag af Udvalget, forsaavidt ikke særlig Affstemning maatte blive forlangt over andre af Statsrevisionens Indstillinger. Det første Affnit, jeg sætter under Forhandling, omfatter „§ 5. Afskillige Indtægter“ med de dertil af Udvalget stillede Forslag, vedrørende den 21de og 23de Antegnelsespost. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Wesely): Udvalget har, som det vil sees af Betænkningen, indskrænket sig til faa faa Indstillinger som muligt; det har begyndt med at henlede Opmærksomheden paa den særegne Stilling, som Statsrevisionen er kommen til at indtage med Hensyn til det foreliggende Regnskab, hvilket er blevet affluttet paa en anden Maade, end hidtil havde været den almindelige, idet der ved et Circulaire af 27de Marts 1861 af Indenrigsministeriet blev paabudt, at enhver Udbetaling, der fandt Sted efter den 31te Marts 1861, ikke skulde optages paa dette Statsregnskab, om den endogaa var anvist langt tidligere, og at ligeledes de Indtægter, der indkom efter den nævnte Tid, om de endogaa henhørte til Aaret 1860—61, ikke skulde optages i dette Regnskab, men i Regnskabet for 1861—62. Statsrevisionens Arbejde blev derved af en særegen Vægfærdighed, og det er det, der har foranlediget, at den har gjort opmærksom paa, hvad der af Regnskabets enkelte

Konti er optaget paa Tillægsbevillingsloven for Aaret 1861—62, hvor Supplementet til disse Udgifter saaledes findes. Jeg skal ikke gaae videre ind paa nogen Betragtning af dette Circulaire, da der, efterat Betænkningen er freven, er fremkommen en anden Tillægsbevillingslov, nemlig for 1861—62, som har en ganske anden Form end den, der blev forelagt ifjor, og hvorved man egentlig maatte komme til at betragte Sagen fra en anden Side end den, som er fremfat her i Betænkningen.

Med Hensyn til de Indstillinger, som af Udvalget ere gjorte under „Afskillige Indtægter“, angaaer den første den 21de Antegnning. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at ved dette Punkt, der omtales i Statsrevisionens Beretning Pag. 22—23, er Tilfældet det, at der paa Dispetiendernes Regnskab var optaget til Udgift for Revision af Regnskaberne et Sædtillæg til Beløb 24 Rd. 20 ø., og at der i Regnskabsoversigten, som er tilsendt Revisionen fra Ministeriet, udtrykkelig var sagt, at dette Sædtillæg er til det Honorar, som er tillagt vedkommende Embedsmænd for dette Arbejde. I den Anledning gjorde Statsrevisionen Ministeriet opmærksom paa, at det ifølge Lovene af 24de April 1860 og 30te December 1858, som omhandle Sædtillægene, ikke er indrømmet, at der kan gives Sædtillæg til et Honorar. Ministeriet indlod sig ikke paa at give nogen Oplysning, men svarede blot, at denne Udgift havde fundet Sted i i Overensstemmelse med den Afgjørelse, som Indenrigsministeren havde bestemt i Henhold til disse Love og navnlig til § 6 i Loven af 30te December 1858. I Loven af 30te December 1858 § 6 er det overladt til Indenrigsministeren at afgjøre de Spørgsmaal, som Loven giver Anledning til, men dette er naturligviis at forstaae paa den Maade, at det kun er ligeoverfor Embedsmændene, han har denne Ret, at altsaa Embedsmændene ikke kunne gaae til Retten, forsaavidt de antage, at Beregningen ikke er rigtig, men at de maae underkaste sig Indenrigsministerens Afgjørelse. Det er naturligt, at dette Svar ikke kunde tilfredsstille Statsrevisionen, og det er derfor aldeles korrekt, at Statsrevisionen har indstillet, at denne Udgift af 24 Rd. 20 ø. ikke kunde pas-